

Αυτό έλεγε η μάνα μου γι' αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να ζήσουν καλύτερα, αλλά δεν το κάνουν επειδή έχουν εθιστεί στην μιζέρια. Μου ήρθε στο νου όταν διάβασα την ενδιαφέρουσα παρατήρηση του γενικού προξένου τής Ελλάδας στο Σίδνεϊ, Βασιλείου Τόλιου, ότι δεν έχουμε ένα κεντρικό στίγμα στο Σίδνεϊ, όπως στη Βιέννη με το άγαλμα του Ρήγα Φεραίου, ή την "οδό Ελλήνων". Ελπίζω ο κ. Τόλιος να μην περμένει με κομμένη ανάσα ανταπόκριση στην πρότασή του, για να μην πάθει τίποτε ο συμπαθής διπλωμάτης μας, επειδή κι' εμείς περιμένουμε δεκαετίες ολόκληρες το ίδιο πράγμα.

Οχι βέβαια αγάλματα και ονομασίες οδών που είναι κομμάτι δύσκολο επειδή στην πολυεθνική Αυστραλία δεν θα ήταν επιτρεπτό να γεμίσει με αγάλματα ξένων εθνικών ηρώων, ούτε εκατοντάδες δρόμους με ονόματα ξένων χωρών.

Ομως, υπήρξαν ευκαιρίες να ανεγερθεί ένα μεγαλοπρεπές μέγαρο στο χώρο τής Ελληνικής Λέσχης σε ένα από τα πιο κεντρικά σημεία τού Σίδνεϊ, αλλά τα μέλη της τις απέρριψαν επειδή προτιμούν τον περιστερώνα, ενώ η Ελληνική Κυπριακή Λέσχη πούλησε το ιστορικό κτήριό της σε κεντρικό σημείο τού Σίδνεϊ για να ανοικιάσει εστιατόριο στο Kyeema. Ενα Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο, με αίθουσα θεάτρου και κινηματογράφου, με βιβλιοθήκη, με μεταναστευτικό μουσείο και πολλά άλλα παραμένει όνειρο απατηλό παρόλο που από την Κοινότητα είχε διοριστεί επιτροπή με πρόεδρο τον Γκοφ Ουίτλαμ και είχαν κατατεθεί τα πρώτα χρήματα σε ειδικό τραπεζικό λογαριασμό.

Αν στην ΟΦΣΕ δεν καυγάδιζαν περισσότερα από 20 χρόνια για την ιδιοκτησία τού οικοπέδου στο Kemps Creek χωρίς ακόμη να έχουν λύσει το αίνιγμα και αν είχαν αποφασίσει τί θα το κάνουν τελικά, θα υπήρχαν αρκετά χρήματα να γεμίσουμε με στίγματα το Σίδνεϊ.

Αλλά και η Κοινότητα έχει ένα κτήριο σε μια από τις περίοπτες γωνιές τού Σίδνεϊ, από όπου περνούν καθημερινά δεκάδες χιλιάδες συμπολίτες μας και θα μπορούσε να είναι ελληνικό στίγμα. Από ό,τι γνωρίζω η Κοινότητα, τουλάχιστον, εί-



Κόσμος και...

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ναι διατεθειμένη να το δώσει με αντιπαροχή και θα μπορούσε να θέσει σαν όρο να διατηρήσει το δικαίωμα ονομασίας τού νέου κτηρίου. Αν είχαν μια στάλα μυαλό οι φλύαροι μπροστάρηδες μας, που μόνο για λόγια και κούφιο πατριωτισμό είναι ικανοί, θα πωλούσαν τα σπίτια και σπιτάκια των σωματείων τους

στατιστικές.

Ομως, ενώ σαν άτομα οι Έλληνες διαπρέπουν με ευφυή εκμετάλλευση των περιουσιακών στοιχείων τους, γίνονται άλλοι άνθρωποι όταν διαχειρίζονται την παροικιακή περιουσία. Κάνουν αποτυχημένες αγορές, αφήνουν κτήρια ξενοίκιαστα, ή να γίνουν ερείπια από έλλει-

Ο που έμαθε τη φυλακή, τη φυλακή γυρεύει...

για να αγοράσουν με το αζημίωτο ένα κομμάτι στο κτήριο τής Κοινότητας, αντί να πάει σε ξένα χέρια.

Ομως ο διαβόητος πρόεδρος τής Ανω Κρύας Βρύσης θα κοροϊδεύει την παροικία και -το χειρότερο- την Ελλάδα μέχρι να βάλει το κλειδί στην πόρτα, όπως ήδη συνέβη και θα συμβεί με οργανώσεις που ψυχωραγούν και αναπόφευκτα θα ακολουθήσουν, ελλείψει κληρονόμων.

Πριν πολλά χρόνια είχα πάρει συνέντευξη από τον τότε υπουργό Μετανάστευσης, Μπίλ Σνέντεν, ο οποίος δεν έκρυβε τον ενθουσιασμό του για τους Έλληνες μετανάστες. Μού είπε ότι οι Έλληνες ξεπέρασαν κάθε προσδοκία των αρχών σαν η πιο νομοταγής και φιλοπρόοδη εθνότητα.

"Η ελληνική κυβέρνηση δεν επιτρέπει την μαζική μετανάστευση στην Αυστραλία των μορφωμένων και ειδικευμένων νέων της, αλλά δεν έχουμε κανένα παράπονο με αυτούς που ελκύσαμε και με τα λίγα εφόδιά τους έγιναν πρότυπα πολιτών, χωρίς καμία ανάμειξη στο έγκλημα και εκπληκτικές επιτυχίες στις επιχειρήσεις", μού είπε ο Σνέντεν χωρίς διάθεση κολακείας, αφού μπροστά του είχε τις επίσημες

ψη συντήρησης, αδιαφορούν για την επικερδή εκμετάλλευσή τους, αράζουν μεγάλα ποσά στις τράπεζες με μικρό επιτόκιο ή άτοκα και ερωτώ τον κάθε πρόεδρο τής Ανω Κρύας Βρύσης: Θα δείχνατε την ίδια αδιαφορία αν ήταν δική σας περιουσία; Οχι, βέβαια! Θα αφήναν τον πολύτιμο χώρο τής Ελληνικής Λέσχης ανεκμετάλλευτο αν ήταν οικογενειακή περιουσία τους, ή θα αφήναν 20 και πλέον χρόνια το οικοπέδο στο Kemps Creek χωρίς να πάρουν απόφαση για το μέλλον του αν ήταν δικό τους; Οχι, βέβαια.

Το πρόβλημα είναι ότι έχουμε πολλούς μαϊντανούς και σαλάτα τίποτε. Φυτρώνουν παντού όπου υπάρχει ευκαιρία για μπλα μπλα και λένε και λένε και προτείνουν λύσεις σε όλα τα προβλήματα που ξεχνιούνται μόλις τελειώσει η συνεδρίαση. Έχουμε εκατοντάδες παροικιακούς παράγοντες που δεν παράγουν τίποτε. Η παροικία έχει περιουσία πολλών δεκάδων εκατομμυρίων, χωρίς να υπολογίζουμε τις εκκλησίες, σχολεία και γηροκομεία, που μένει ανεκμετάλλευτη, ενώ σαν επαίτες πηγαίνουμε στην μάνα Ελλάδα

με ανοικτή παλάμη για βοήθεια σαν ανεπρόκοπα παιδιά της.

Ομως και οι διπλωματικοί μας εκπρόσωποι δεν είναι άμοιροι ευθυνών, τού κ. Τόλιου εξαιρουμένου επειδή είναι σχετικά νεοφερμένος. Αυτοί ενθαρρύνουν τον πρόεδρο τής Ανω Κρύας Βρύσης να μπαίνωβγαίνει στα γραφεία των ελληνικών υπηρεσιών να το παίξει μπροστάρης χωρίς να τον ρωτούν ποιά είναι προσφορά του, οι διπλωμάτες δίνουν αίγλη "στις ετήσιες χοροεσπερίδες" χωρίς να ρωτούν πού θα πάνε τα έσοδα και στο παρελθόν έκαναν παρεμβάσεις στα παροικιακά προβλήματα από γελοίες μέχρι επικίνδυνες.

Καταφέραμε να εξασφαλίσουμε την ελληνικότητα τής φέτας, αλλά όχι τον προσδιορισμό τού Έλληνα. Ασφαλώς, υπάρχουν ελληνόψυχοι ηγέτες μας και ασφαλώς υπάρχουν φορείς, οργανώσεις και σωματεία που τιμούν το ελληνικό όνομα. Είναι αυτοί που διδάσκουν και υποστηρίζουν τη γλώσσα μας, αυτοί που προωθούν τον πολιτισμό μας, αυτοί που στεγάζουν τους ηλικιωμένους μας, ή εξυπηρετούν τις θρησκευτικές ανάγκες μας.

Η παροικία δεν είναι φιλόργυρη και πάντα έδωσε τον οβολό της όταν πρόκειται για ιερό σκοπό. Μόλις πρόσφατα οι γυναίκες τής Φιλοπτώχου Κόγκαρα συγκέντρωσαν περισσότερες από δέκα χιλιάδες δολάρια σε ένα απόγευμα μόνο για τα παιδιά τής Κένυα. Αλλά πόσοι γνωρίζουν την Πόπη Γιασεμίδου, Μαρία Τσαγκάτου, Μαίρη Στάθος, Κωστούλα Τσάμπαλα, Ειρήνη Σάββα, Ευγενία Πάπα, Λαμπρινή Γράψα, Σοφία Σπηλιωτοπούλου, Ιωάννα Ζιάζιαρη και τις άλλες πανάξιες γυναίκες τής Φιλοπτώχου που πολλά χρόνια μοχθούν γι' αυτούς που έχουν ανάγκη;

Κανένα έργο στην παροικία δεν έγινε χωρίς το δολάριο τού φτωχού και τα δολάρια των πλουσίων, όμως τώρα ήρθε η ώρα να συμμαζευτούμε πριν είναι αργά. Να αποφασίσουμε τί θα γίνει η περιουσία τής παροικίας που με ποταμούς ιδρώτα αποκτήθηκε. Το χρωστούμε σ' αυτούς που την δημιούργησαν και στην Ελλάδα, αν φυσικά το εννοούμε όταν λέμε ότι την αγαπούμε σαν μάνα.

* Η Μυτιληνιακή Αδελφότητα

Αφού μιλούμε για παροικιακές οργανώσεις, ένα σωματείο από τα πιο παλιά και με αξιόλογη δράση ασφαλώς είναι η Μυτιληνιακή Αδελφότητα, που αυτές τις ημέρες γιορτάζει τα 96 χρόνια από την απελευθέρωση τής Λέσβου στις 8 Νοεμβρίου 1912. Η Μυτιληνιακή Αδελφότητα ιδρύθηκε το 1927, μόλις 15 χρόνια μετά την απελευθέρωση τής Λέσβου. Το κτήριο της στο Καντερμπερι αγοράστηκε το 1980 επί προεδρίας Ν. Γογγολίδη, ο οποίος δεν είναι πια μαζί μας.

***Αύριο ο "Κόσμος" θα δημοσιεύσει αφιέρωμα για την απελευθέρωση τής Λέσβου.

* Δεν θα ξαναγελάσει

Κρίμα που οι φονιάδες τού Μπάλι δεν γνωρίζουν ότι δεν τους υποδέχτηκαν παρθένες, ούτε βρήκαν ποταμούς μέλι και βουνά ρύζι όπως περίμεναν να αρμειφθούν για τα φρικτά εγκλήματα τους στο όνομα τού Ισλάμ. Εζησαν σαν λυσασμένα σκυλιά και πέθαναν σαν λυσασμένα σκυλιά, δειλοί και χωρίς προκλητικά χαμόγελα όταν βρέθηκαν μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα. Κραύγαζαν το "ο Θεός είναι μεγάλος", αλλά δεν υπάρχει Θεός που ευλογεί την σφαγή εκατοντάδων ανθρώπων στο όνομά του.

Βέβαια και ο βλαξ είπε ότι ο ίδιος Θεός τον συμβούλευσε να σκορπίσει τον θάνατο, αλλά αυτός

θα μείνει αιμώρης επειδή τυγχάνει να είναι πλανητάρχης και οι ισχυροί δεδικαίωνται.

Εκείνο που έχει σημασία στην τιμωρία των τεράτων τού Μπάλι είναι ότι τιμωρήθηκαν σκληρά από ομόθρησκούς τους στην μεγαλύτερη μουσουλμανική χώρα και όχι από χριστιανούς.

Είναι χαρακτηριστικό, άλλωστε και ενθαρρυντικό ότι εκτός από τους συγγενείς και φίλους και μερικές εκατοντάδες ή χιλιάδες φωνασκούντων ισλαμιστών, τα εκατοντάδες εκατομμύρια μουσουλμάνων αδιαφόρησαν για τον θάνατο των τριών φονιάδων.

Για να αποδειχτεί ότι η συντριπτική πλειοψηφία των μουσουλμάνων δεν εγκρίνουν τα εγκλήματα των ισλαμιστών και την τζιχάντ τους, αλλά εξαγριώνονται με τα εγκλήματα εναντίον αθών μουσουλμάνων στην Παλαιστίνη, στο Ιράκ και το Αφγανιστάν για να αναφέρουμε μόνο τρία παραδείγματα στον πόλεμο κατά τής... τρομοκρατίας.

* Καλόο!

Γιατί ο ένας από τους τρεις μάγους ήταν μαύρος; Για να κουβαλάει τα δώρα.

Γιατί οι άντρες κάθονται με τα πόδια ανοιχτά; Γιατί αν τα κλείσουν, υπάρχει κίνδυνος να διαλύσουν τον εγκέφαλό τους!

Πώς λέγονται 2 ξανθές που παίζουν κρυφτό; Αγνοούμενες!

Πώς ξέρουμε ότι ο Αδάμ και η Εύα δεν ήταν Κινέζοι;

Γιατί αν ήταν Κινέζοι θα έτρωγαν το φίδι και όχι το μήλο

Τι κάνει ένας κακοποιός στο θέατρο; Κλέβει την παράσταση!

* Λαϊκές εκφράσεις

"Κρατάει Φανάρι": Λέμε για κάποιον, που με τη θέλησή του βοηθάει έναν άλλον, συνήθως φίλο του ή γνωστό του, σε ερωτοδουλειά. Παρουσιάζονται τρεις εκδοχές. Η πρώτη εκδοχή λέει πως, όταν μια προξενήτρα στις Κυκλάδες πηγαίνει για προξενικό φοράει κάλτσες διαφορετικές στο χρώμα, μια κόκκινη και μια άσπρη και κρατάει ένα αναμμένο λυχνάρι. Η δεύτερη αναφέρεται στα παλιά τα χρόνια που οι δούλοι συνόδευαν πάντα τη νύχτα τ' αφεντικά τους πηγαίνοντας μπροστά. Κατά την Τρίτη στα Δωδεκάνησα μετά τα "προξενιά" που κανονίζόντουσαν όλες οι λεπτομέρειες του γάμου, γίνονταν το μπάσιμο. Το βράδυ οι συγγενείς και οι φίλοι του γαμπρού ξεκινούσαν για της ύψης κρατώντας φανάρια, καθώς και ένα μαστραπά με το μέλι.